

ARHIEPISCOP
FULTON J. SHEEN

Cartea Sacramentelor
Vol. 1
Cele șapte Taine ale Bisericii

~ O antologie de Al Smith ~

Traducerea din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg
2023

Cuprins

Introducere	9
Sacramentele: instrumente divine ale harului <i>de pr. John A. Hardon, S.J.</i>	15
Cele șapte Taine ale Bisericii	
Introducere: Sacramentele.....	31
1. Sacramentul Botezului.....	47
2. Sacramentul Confirmațiunii (Mirului).....	75
3. Sacramentul Euharistiei.....	91
4. Sacramentul Pocăinței (Spovada).....	113
5. Sacramentul Ungerii bolnavilor (Maslul).....	147
6. Sacramentul Preoției.....	165
7. Sacramentul Căsătoriei	189
Epilog.....	209

Introducere

Referindu-se la sacramentele Bisericii Catolice, un contemporan al Venerabilului Fulton Sheen, Slujitorul lui Dumnezeu pr. John Hardon, S.J., scia aceste cuvinte lipsite de ambiguitate: „Este cu neputință să exagerăm importanța faptului de a înțelege semnificația sacramentelor ca instrumente ale harului divin. Am putea spune că așa se împarte creștinătatea: cei care cred că Isus Cristos a instituit sacramentele ca instrumente ale harului Său și cei care nu cred acest lucru”.

Pr. Hardon continuă astfel: „Sunt aceia care cred că Isus Cristos a instituit șapte instrumente ale harului Său și sunt unii care folosesc cuvântul «sacrament» însă nu mai cred nici în sacramente ca instrumente ale harului, nici în autoritatea Bisericii cu privire la acestea. Am putea chiar spune că viitorul creștinismului depinde de acest fapt: cei care se declară creștini să înțeleagă cu adevărat necesitatea sacramentelor pentru a ajunge la viața veșnică.”

„Când Isus ne-a spus”, adaugă el, „fără Mine, nimic nu puteți face», El a vorbit foarte senios. Fără harul pe care ni-l dă prin sacramentele instituite de El, nu putem spera să

rămânem creștini sau catolici, oii – cu atât mai puțin – transmițători ai înțelepciunii Sale către aceia pe care îi învățăm adevărata credință de care depinde mântuirea lumii.”

Arhiepiscopul Fulton J. Sheen, care înțelegea prea bine necesitatea sacramentelor ca instrumente ale harului divin pentru sfințirea sufletelor, avea aceleași sentimente profunde în legătură cu ele ca și pr. Hardon. A petrecut nenumărate ore instruind credincioșii în mod individual despre bazele credinței, dar și ținând prezentări în fața unor mari grupuri de catehumeni. Fulton Sheen își dorea cu ardoare ca oamenii să cunoască credința catolică și harurile care pot fi primite prin sacramentele Bisericii Catolice.

Arhiepiscopul Sheen considera că există trei motive pentru care necatolicii se alătură Bisericii Catolice: (1) o criză morală, mai ales conștiința păcatului și dorința de a primi iertarea, ceea ce sacramentele Bisericii le oferă; (2) o criză intelectuală, când cei care au rătăcit ani de zile în pustietatea agnosticismului înțeleg dintr-odată că anume în credința catolică există acea convingere a minții și acea pace a inimii pe care o căutaseră în zadar în altă parte; (3) o criză de natură fizică, o boală, un accident sau pierderea cuiva drag prin părăsire sau moarte, când își dau seama că numai în învățătura Bisericii găsesc curajul și tăria voinței de care au nevoie pentru a-și duce crucea în conformitate cu voința lui Dumnezeu. Sheen, păstorul neobosit al sufletelor, era mereu în căutarea oilor pierdute, neezitând să telefoneze sau să facă vizite în acest scop.

Se spune că Sheen a adus la Cristos un număr colosal de suflete. Biserica Catolică din Statele Unite și-a dublat numărul de membri în anii 1950. O bună parte din această creștere se datorează serialului TV de mare succes al lui Fulton Sheen – *Viața merită trăită* – care avea săptămânal milioane de telespectatori. El aborda deopotrivă problemele sociale ale zilei și chestiuni legate de credință și morală.

Milioane de oameni îl urmăreau pe arhiepiscopul Sheen la TV, alte milioane îi savurau cărțile și rubricile săptămânale din ziare și reviste, unde a scris peste treizeci de ani.

Dintre cele șazeci și șase de cărți pe care le-a publicat, unele au ca temă sacramentele și învățăturile Bisericii. Cărți precum *The Priest is Not His Own* (*Nimeni nu este preot pentru sine*, 1963) și *Those Mysterious Priests* (*Acei preoți misterioși*, 1974) abordează sacramentul preoției. În 1965, Sheen a realizat o serie de cincizeci de lecții dedicate catehismului, o privire launtrică asupra călătoriei sacre a sufletului care se întoarce la Dumnezeu. Această serie de conferințe este cunoscută drept catehismul „Viața merită trăită” sau „Catehismul lui Sheen”. Scriind pentru oameni de toate vârstele și de proveniență religioasă diversă, Sheen răspunde la cele mai profunde întrebări ale vieții, explicând cum poate găsi omul mulțumirea spirituală în lumea modernă prin aplicarea filozofiei creștine a vieții. El prezintă doctrina din perspectivă biblică și liturgică, cu sute de trimiteri la Scriptură.

Dotind să pună la dispoziția cititorului de astăzi moștenirea înțelepciunii Arhiepiscopului Sheen, această

antologie cuprinde două dintre cele mai extraordinare cărți ale sale despre sacramele și despre căsătorie. În prima parte, cititorul va descoperi cartea din 1962, *These Are the Sacraments (Despre sacramele)*. Aici explică semnificația sacramentelor, puterea și folosirea lor. Fiecare sacrament este explicat limpede și elocvent prin comentariul excepțional al Arhiepiscopului Sheen.

Profunzimea semnificației fiecărui sacrament și importanța sa în viața Bisericii și a omului sunt evocate convingător în rugăciuni bine alese. Arhiepiscopul Sheen scrie în stilul său inimitabil, cu un sentiment al urgenței, dar care transmite bucurie și mângâiere prin tema pe care o abordează.

În a doua parte a acestei antologii, cititorul va descoperi o carte ce a marcat existența a sute de mii de oameni – *Three To Get Married (În căsătorie sunt trei)*. Aici, Arhiepiscopul Sheen vorbește în mod convingător despre rolul și locul indispensabil al lui Dumnezeu în unirea dintre soț și soție, pentru rodnicia și fericirea căsătoriei lor.

Publicată în 1951, această carte explică de ce Arhiepiscopul Fulton Sheen este considerat de mulți un profet al zilelor noastre. Unii ar evita să spună că este o lectură ușoară, fiindcă la fiecare două fraze simți nevoia să te oprești și să meditezi la ce ai citit. Intuițiile lui Sheen sunt demne de a fi citate și își păstrează actualitatea și prospețimea.

Deși mulți sunt de acord cu recenziții care au afirmat că această carte ar trebui să fie lectură obligatorie pentru

toți logodnicii, ea servește totodată ca resursă excepțională pentru a înțelege semnificația căsătoriei. Este o lectură minunată pentru cuplurile căsătorite, la începutul unui drum nou și pasionant împreună, înarmându-i cu perspective profunde și strategii spirituale sigure, rezultate din experiență.

După ce a păstorit suflete timp de peste șaiszeci de ani, Arhiepiscopul Sheen ar fi fără îndoială de acord cu pr. John Hardon: „Fără Cristos, nimic nu putem face.” Acest volum îl va face pe cititor să înțeleagă dorința Domnului de „a se da” în cele șapte sacramente ale Bisericii Catolice și de ce sunt acestea instrumente indispensabile ale harului divin pentru mântuirea sufletului.

Sacramentele: instrumente divine ale harului

de pr. John A. Hardon, S.J.

Este cu neputință să exagerăm importanța faptului de a înțelege semnificația sacramentelor ca instrumente ale harului divin. Am putea spune că așa se împarte creștinătatea: cei care cred că Isus Cristos a instituit sacramentele ca instrumente ale harului Său și cei care nu cred acest lucru. În secolul al XVI-lea, șase popoare au părăsit unitatea catolică deoarece conducătorii lor nu mai credeau în ceea ce noi, catolicii, numim „cele șapte sacramente”.

Acest fapt constituie, deopotrivă, una dintre cauzele crizei actuale din lumea creștină. Sunt aceia care cred că Isus Cristos a instituit șapte instrumente ale harului Său și sunt unii care folosesc cuvântul ‘sacrament’ însă nu mai cred nici în sacramente ca instrumente ale harului, nici în autoritatea Bisericii cu privire la acestea. Am putea chiar spune că viitorul creștinismului depinde de acest fapt: cei care se declară creștini să înțeleagă cu adevărat necesitatea sacramentelor pentru a ajunge la viața veșnică.

În această prefață ne vom concentra asupra unui cuvânt: „a înțelege”. Ne punem trei întrebări. De ce a instituit Cristos șapte instrumente sacramentale ale harului? În ce fel sunt subminate aceste instrumente ale harului în anumite comunități pretins catolice? În ce constă datoria noastră în calitate de învățători ai adevăratei credințe?

Rolul sacramentelor

Dumnezeu s-a făcut om pentru ca omenirea să se alăture Sfintei Treimi în veșnicia Paradisului. Destinul nostru este să ne întoarcem la Dumnezeu de la care am venit pentru a lua parte la fericirea Sa desăvârșită. Dar același Dumnezeu ne-a înzestrat cu voință liberă pe care să o folosim, în conformitate cu voința Sa, ca să ajungem în locuința cerească unde El ne așteaptă.

Condiția esențială pe care trebuie să o îndeplinim este să ne aflăm în prietenie cu El atunci când ne cheamă să trecem din timp în veșnicie. Această prietenie divină înseamnă să avem harul sfințitor. Pentru că suntem meniți fericirii paradisiace, Dumnezeu, cu dreptate, ne-a oferit mijloacele de a ajunge la ceea ce numim Viziunea Beatifică.

Având în vedere acest lucru, sacramentele sunt principala modalitate prin care putem obține viața supranaturală, fără de care nimeni nu se poate mântui.¹ Tot prin

¹ Biserica ne învață că „Dumnezeu a legat mântuirea de sacramentul Botezului, dar El însuși nu este legat de sacramentele sale” (CBC 1257).

sacramente sporește în noi viața harului și avem posibilitatea de a insufla o nouă viață prieteniei cu Dumnezeu pe care vom fi pierdut-o prin păcatul de moarte. Înțelegem imediat că Isus a instituit sacramentele pentru a ne da harul necesar ca să ajungem în Paradis, să crească în noi harul Său și să atingem astfel o mai mare fericire în veșnicie, să redobândim prietenia Sa dacă am pierdut-o încălcând voința Sa.

Când spunem că sacramentele sunt instrumente ale harului divin, asta presupune că noi venim în această lume lipsiți de harul necesar pentru a ajunge în Rai. Nu este scopul nostru aici să cercetăm felul în care providența misterioasă a lui Dumnezeu permite ca atât de mulți oameni să nu primească sacramentele instituite de Cristos. Există posibilitatea de a nu primi sacramentele în mod concret, ci prin dorință. Totuși, principiul fundamental este acesta: sacramentele sunt instrumente oferite de Cristos pentru mântuirea neamului omenesc. De aici rezultă câteva concluzii certe. Fiecare dintre cele șapte sacramente are propriul său scop, gândit de Dumnezeu.

Botezul

În primul rând, trebuie să avem parte de viața divină. Cristos a instituit Sacramentul Botezului ca să ne facă părtași de dumnezeirea Sa. Când Cristos i-a spus lui Nicodim

Pentru a afla mai multe despre mântuire, inclusiv posibilitatea mântuirii pentru necatolici, a se vedea CBC 846-848; 1257-1261.